

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 93 (615)

Търново, четвъртък 4 август 1955 г.

Отд. бр. 20 ст.

НА ДЕНОНОШНА ВЪРШИТБА — ДЕН ГОДИНА ХРАНИ!

Колона на първенците

Машинистът МАРИН ПЕТКОВ от МТС в с. Полски Тръмбеш — Търновско с вършачка „Газ, Шаги“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Кулина 27 тона. Към 3 август е овършал 435 тона.

Машинистът ХРИСТО РАДЕВ от МТС в с. Карансен — Павликенско с вършачка „Димитровка“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Патреш 25 тона. Към 3 август е овършал 388 тона.

Машинистът БОТЮ ГАНЧЕВ с вършачка „Ежек“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Градина 22 тона. Към 3 август е овършал 375 тона.

Машинистът СТЕФАН СИМЕОНОВ ДАСКАЛОВ от МТС в с. Камен — Г. Оряховско с вършачка „Димитровка“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Лозен 26 тона. Към 3 август е овършал 362 тона.

Машинистът КИРИЛ ГЕОРГИЕВ от МТС в с. Камен — Г. Оряховско с вършачка „Димитровка“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Орловец 24 тона. Към 3 август е овършал 319 тона.

Машинистът ЙОРДАН ЦВЯТКОВ от МТС в с. Ресен — Търновско с вършачка „Лани“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Володей 37 тона. Към 3 август е овършал 269 тона.

Машинистът ИВАН КАМБУРОВ от МТС в с. Ресен с вършачка „Клайтон“ е овършал на 2 август в ТКЗС в с. Никопол 41 тона. Към 3 август е овършал 261 тона.

Механизатори! Равнявайте се по първенците! Да осигурим денонощна вършитба по часов график!

Поливат памука

Кооператорите от ТКЗС в с. Володей, Търновско вече окършиха и полята памука.

На снимката: Четвърто звено от трета полевъдна бригада със зеновод Яна Йосифова полива памука.

Снимка: Йо. Вацев

МЛАДЕЖКО ЗВЕНО „ЗОЯ“ — ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ

От 1953 година в с. Градище, Павликенско работи младежкото звено „Зоя“ със зеновод др. Мончо Димитров.

През 1954 година младежкото звено „Зоя“ се наложи като първенец на Павликенската околийска организация на ДСНМ. Над блоковете на звеното волно се вееше преходното червено знаме на ОК на ДСНМ.

За добра работа и срочно из-

пълнение на задачите в силажирането през 1954 година организацията на ДСНМ и зеноводът Мончо Димитров бяха наградени от ЦК на ДСНМ с почетни грамоти. С упорит труд младежите и девойките спечелиха всеобщото уважение на всички кооператори в селото. Сега зеноводът Мончо Димитров е член на управителния съвет на ТКЗС.

През настоящата година младежкото звено обработва над 120 декара площи засети само с пролетни култури. Младежите засяха квадратно-гнездово 30 декара царевича, която окопаха 4 пъти. Те засяха и 42 декара памук, окопаху 10 декара захарно цвекло и 32 декара слънчоглед. През пролетната кампания бяха силажирани над 170 тона зелена ръж.

Сега по лицата на девойките и младежите сияе радост. По техните блокове шумно се люлее триметрова царевича. А още по-високо се червенеят преходните червени знамена на районната организация на ДСНМ, на ОК на ДСНМ и преходното червено знаме на Окръжния комитет на ДСНМ.

Отзовавайки се на решението на ЦК на ДСНМ и Министерството на земеделието за осигуряване на повече сина за добитъка младежите сега водят благородно социалистическо съревнование с младежките звена в Търновски окръг.

Само за два дни са силажирани над 90 тона царевичак. Сега комитетът на ДСНМ подготвя три смени за силажиране.

Трифон Петков Николов

НА МЛАДЕЖКИЯ ФЕСТИВАЛ ВЪВ ВАРШАВА

От ранна сутрин в тези дни улиците на Варшава се заливат от пълнър човешки поток. Пратениците на различните страни и континенти бързат да се запознаят с полската столица, да видят повече, да спечелят повече приятели.

Тук всичко е интересно. Още първият ден е изпълнен с безчет неповторими моменти.

Точно в 16 часа медният глас на десетки фанфари извества появянето в стадиона на десетилетието на първата колона манифестанти. От трибуната, заели почетните си места, топло ги приветствуват: председателят на Световната федерация на демократичната младеж Бруно Бернини и генералният секретар на СФДМ Жак Дени, първият секретар на ЦК на ПОРП Болеслав Бйерут, А. Завадски, Ю. Циранкевич, Изабела Блум, Назъм Хикмет и др.

Една след друга следват делегациите на Австралия, Алжир, Албания. . .

Мир! На 100 езика мир. Това е лозунгът, който носят всички.

Разноцветните редици на нашата делегация се посрещат възтор-

На 1 август строителният колектив на ВЕЦ „Батошево 2“ ознаменува своята най-голяма трудова победа — за втори път са покорени буйните води на р. Росица. Нова каменна стена пречири техния вековен път. Днес те текат по новия над петкилометров деривационен канал.

Тук се събраха опитни строители, минали през школата на язовир „Ал. Стамболийски“ и други крупни строежи в Родина. Те не се спряха нито пред

трудните геоложки условия, нито пред суровата зима, а ден след ден завършваха обект след обект. В напрегнатите дни през последния етап на строежа образи на трудов героизъм проявиха работниците от бригадите на Кирил Генов, Йордан Иванов, Иван Събчев, Христо Йорданов и др.

Венец на този мирен творчески труд е красивата сграда на новата водоелектрическа централа „Батошево 2“. В ней-

ните зали сега е необикновено оживено. Монтажният колектив под ръководството на инж. Ив. Ионов четиридесет дни предсрочно постави в изправност турбините и генераторите. В командното помещение електро-монтажите под ръководството на Кирил Мавраков водят борба за съкращаване срока за монтирането на командното табло, а в машинната зала неотстъпно запазват първенството в съревнованието монтажниците от бригадата на Стоян Дичев.

В близки дни водните струи няма да се пилеят в бързотока, а ще се отпратят чрез напорния тръбопровод към новите български турбини, за да дадат на народното стопанство нови хиляди киловат-часа електрическа енергия.

Ил. Манев
наш окол. дописник

Успехите на ТКЗС

привличат частните стопани

На 29 юли т. г. управителният съвет на стопанството в с. Раданово, Търновско отчете пред общото кооперативно събрание резултатите от работата на кооператорите през първото полугодие на 1955 година. Салонът се оказа тесен да побере всички кооператори.

Човек, който е присъствувал на други общи събрания на стопанството, би се учудил, като сравни сегашното с по-предните. Кооператорите са весели. Няма пререкаания. По лицата на всички цъфти спокойна усмивка на хора, които знаят за какво са се трудили.

С голямо внимание изслуша доклад, от който разбраха, че планът за приходите през първото полугодие е изпълнен 108 на сто. Само от животновъдството за първите 6 месеца от годината са получени 136,800 лева, а за цялата 1954 година от него са постъпили 107,000 лева.

Още на 18 юли т. г. овцевъдната група на старши овцевъд Тодор Кънев Йорданов изпълни годишния си план за млеконадоя, като получи от 177 овце 11,736 литри мляко — по 66.2 литри от всяка овца. Овцевъдите са решили да получат по 85 литри мляко от всяка овца.

Добър е резултатът и от работата на кооператорите в полевъдството. От 426 декара ечемик стопанството получи по 278 кг от декара. От 100 декара пшеница, сорт № 301 — по 370 кг, а от 340 декара — по 325 кг от декара. Вършитбата в стопанството е към своя край. По план същата ще приключи на 4 август.

По време на вършитбата коопе-

раторите прекопаху 400 декара памук за пети път, 200 декара лозя, завършено е кършенето на памука, предадени са 25 тона лук кромид на РКС и др.

До 27 юли т. г. стопанството отчете държавните зърнодоставки пшеница, ечемик и овес. Кооператорите вече получават в аванс по 2.5 кг пшеница, по 0.3 кг ечемик, по 40 грама сирене и др. на трудоден.

Кооператорът Марин Иванов за първото полугодие е изработил 830 трудодни, срещу които получи: пшеница 2,075 кг, ечемик — 249 кг, сирене — 42 кг и 3,320 лева. Такива кооператори в стопанството се наброяват десетки.

В преимуществата на кооперативното пред частното стопанство се убедили и частните стопани в селото. На общото събрание кооператорите приеха за членове на стопанството 33 частни стопани, изявили желание да станат кооператори.

Още на следния ден други двама частни стопани подадоха заявления за влизане в стопанството.

„Убедили се, че трудът в стопанството по-добре се заплаща — зари частният стопанин Александър Андреев — и затова подавам заявление за влизане в стопанството“.

Налице са добрите резултати от работата на кооператорите през първото полугодие. На кооперативното събрание те се задължиха да постигнат още по-добри успехи през второто полугодие. Резултат от това е приключването на вършитбата на 3 август т. г.

Григор СТАЙКОВ
председател на ТКЗС

При приемателния пункт има недостатъци

Има ли държавата, има целият народ. Ръководени от тази мисъл кооператорите и частните земеделски труженици от района на Г. Оряховско — с. Стражица — Г. Оряховско бързат да предадат на Републиката държавните зърнодоставки.

Денем пред приемателния пункт е истински пазар. Постоянно кръстосват камиони и коли. Най-много рейсове правят лозенските и сушилните кооператори, затова и стрелките на червената дъска за съревнование у тях са най-напред. Първите са предали 100 на сто държавните доставки ечемик и 98 на сто пшеница, а вторите — 100 на сто ечемик и 84.4 на сто пшеница.

Отчитат се и частните стопани, поведени от другарите Йо Радев, Стефан Христов, Иван Иванов, Васил Иванов и др.

Когато човек надникне в повече страни от работата по приемане на зърнодоставките обаче ще се натъкне и на курури, които наред с обективните причини способ-

ствуват за нарушение на установения график за приемането на зърното.

Макар че при приемането на храните не са забелязани излизни престарания или предпочитания, а документите се оформяват правилно и сумите по тях се изплащат своевременно, на приемателния пункт не е направено всичко възможно и необходимо за избягване на излизни неприяности при обслужването на стопаните.

Напоследък потокът на частните стопани е увеличен. Трудно е да се следи редът на пристигането им. Служителите обаче не спазват указанията да се раздават номера и се допускат пререждания, които дралят. Може да се помисли за създаване на известни условия за изслушване на храните, влагата у които превишава малко изискванията по стандарта.

От оскъдните агитационни материали, които ДСНМ при счетоводната група поддържа ролята на наследната агитация. Липсва и агитпункт, в който да могат по-

лезно да отгледат качащите. В добре обзаведен кът с радио, списания и вестници, шах и др. времето няма да се увижда.

На пункта няма открита будка за разхладителни напитки. Управителният съвет на потребителната кооперация поне от Търновска гледна точка не се е замислил, че днешно тук идват стотици другоселци. А може да се проловат не само разхладителни напитки, а и редица още стоки.

Зърноприемателният пункт в с. Стражица е с 10 на сто над средния процент за окръга, но въпреки това той изостава. Ето защо всяко усъвършенстване е вредно.

И най-малките пречки трябва да се отстранят, да се въведе ред и осигури още по-внимателно обслужване на стопаните, които изпълняват своя пръв патриотичен дълг към Родината.

Д. Панайотов
наш спец. пратеник

СТОПАНИТЕ СЕ ОТЧИТАТ

В с. Гъбене, Музга и Камещица, Севлиево сега е усилената работа.

Както миналата година, така и сега, добре се организира вършитбата в с. Гъбене. Осигурена е денонощна вършитба с двете вършачки. Добре е организирано и преда-

ването на държавните зърнодоставки. При вършачките са поставени приоритети за почистване на зърното. Стопаните почистват и сушат зърното веднага след вършитбата и отчитат зърнодоставките си.

Редица стопани, като Иван Ив. Сукчев,

Андрей Гатев, Георги П. Бонин и други от с. Гъбене, Музга и Камещица привърщачки напълно са вършитбата и предала държавните си зърнодоставки.

Примерът им се следва и от останалите земеделски стопани.

Цв. Бижев

НУЖНО Е ПО-ГОЛЯМО НАПРЕЖЕНИЕ

Отдавна настъпиха решителни дни за вършитбата и издължаването на държавните зърнодоставки. На много места в окръга кооператорите и частните стопани организираха денонощна вършитба, за да приберат навреме скъпоценните зърна охжнати от кооперативните блокове и нивите. В много села вече извозиха снопите и ги складираха при харманите. Всичко това се извършва с чувството на най-голяма отговорност и разбиране, че оставянето на кръстците по блоковете и на купните по харманите без да бъдат овършани излага готовата реколта на природни стихии, на попълняване.

Почти във всички села на Полско-Тръмбешкия район в Търновска околия е организирана денонощна вършитба. Кооперативните стопанства в селата Климентово, Полски Сеновец, Сашево, Раданово и др. вече отчетоха 100 на сто доставките за ечемик, пшеница и овес. В тия кооперативни стопанства раздават аванс на кооператорите срещу изработените трудодни: в ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение по 3 кг пшеница или трудоден, в с. Климентово — по 25 кг, в с. Раданово — по 25 кг пшеница, 300 гр ечемик и т. н. ТКЗС в с. Раданово приключи вършитбата на 3 август т. г.

И в някои от селата на Павликенска околия е организирана денонощна вършитба, което позволява на ТКЗС в селата Росица, Долна Липница, гр. Павликени и др. да отчетат зърнодоставките.

Но работата е там, че в много села още не могат да осигурят денонощна вършитба, не извозват снопите от блоковете, излагат реколтата на е нищо неоправдани рискове.

МТС в Севлиево не може още да осигури редовното задвижване на всички вършачки. Поради организационни и технически причини на 1 август 10 вършачки от станцията не са работили, а останалите са овършвали по 11 тона за денонощието при график 20 тона. Изглежда ръководителите на машинно-тракторната станция в Севлиево и другарите от околийския комитет на Партията и ОНСДТ в Севлиево не виждат, че с този темп вършитбата може да продължи до късно през есента.

Докато в села, като с. Буря — Севлиево, с. Гостилица — Дряновско и др. снопите са прирани и складираны за вършитба, недоумение буди изоставянето на снопите по блоковете на ТКЗС в с. Леденик, Момин сбор, Балван, Ново село и др. в Търновска околия. На блоковете край шосето за Севлиево, засети с втора култура царевича от ТКЗС в с. Леденик, царевича се избузда до една трета от височината на кръстците, които още лежат като острови сред блоковете. Другарите от околийския комитет на Партията и ОНСДТ в Търново би следвало отдавна да помислят за пренасяне на добрия опит и организация по прибиране на реколтата от Полско-Тръмбешкия район и в тая част на Търновска околия, която значително затормозва околията в изпълнението както на плана за вършитбата, така и за издължаване на държавните зърнодоставки.

Липсва още напрежение във вършит-

бата в Дряновска и Еленска околии, което се отразява в изпълнението на плана за държавните зърнодоставки и дърпа окръга назад от челното място, на което заслужено застана в пролетната кампания.

Нужно е да настъпи прелом в организацията на вършитбата. Денонощият по часов график трябва да се завърши всички вършачки в окръга. Не бива да се забравя, че изпълнението на първия патриотичен дълг към държавата от страна на кооператорите и частните земеделски стопани в най-голяма степен зависи от изпълнението на плана за вършитбата.

Но за издължаването на държавните зърнодоставки играят роля и други фактори. Важно място заема организацията на подсушаването и чистенето на зърното. Всички знаят и чувствуват, че на Родната е нужно да се предаде чисто и добросъвестно зърно. Обаче на някои места ръководителите подценяват правилната организация на подсушаването и почистването на зърното и допускат забавяне на издължаването. В село Буря — Севлиево, в с. Гостилица — Дряновско работата с хората, със стопаните в това отношение е изоставана, когато трябва всекидневно да се разяснява нуждата от подсушаване и почистване на зърното.

Бездушното отношение на служителите при някои от приемателните пунктове на „Зърнени храни“ в окръга е сериозна спънка за правилния ход и бързото приемане на зърнодоставките, които стопаните с желание карат към складовете. В Севлиево например на 1 август са върнали 2 камиона храни на частни стопани от с. Буря, Севлиево без достатъчно сериозни причини. Непо повече. Служителите при пункта са се отнесли грубо към стопаните, вместо да им обяснят внимателно какво е нужно да се направи, шото храните да бъдат приети в склада без да се връщат отново в с. Буря.

При някои приемателни пунктове, като той в с. Стражица, Г. Оряховско, се допускат пререждания на стопани. Не се организира агитпунктове, лавки с разхладителни напитки, сергии с различни стоки и други.

Задачата е незабавно да се отстранят всички недостатъци в организирането на вършитбата и издължаването на държавните зърнодоставки, без да се забравят другите задачи, които окопаването и кършенето на памука, извършването на есенна дълбока оран, силажирането и други.

За тази цел околийските комитети на Партията и околийските народни съвети на депутатите на трудещите се е нужно да установят още по-близък и по-действен контрол и помощ, особено на изоставачите МТС, ТКЗС и села.

Навсякъде и във всичко комунистите, служажите земеделци, депутатите трябва да бъдат на челно място и със своя личен пример да увеличат всички трудещи за с прочното изпълнение на селскостопанските задачи.

На денонощна вършитба и упорита работа за прибирането и опазването на всяко зърно, пожънато от родните поля!

рация на демократичната младеж в Дома на културата. С безброй фотоси и характерни за творчеството на отделните народи издेलия, тя говори за живота на младежите от различни страни — някъде радостен, някъде изпълнен с лишения. С голям интерес се разглеждат снимките из живота на светската младеж. Особено впечатление при тях правят големите грижи за човека.

С възхищение посетителите влизат и в българския кът с чардак и миндер.

Обичайните срещи започват отново. Нашата делегация се среща с румънската. На срещата си подадоха ръка стари познати от Букурещкия фестивал. Завърза се ново приятелство.

Особено задължителна среща се провежда в общекитието на китайската делегация. На нея присъствуват младежи от всички народнодемократични страни и Съветския съюз.

На различни места започнаха изнасянето на богати музикални програми.

Варшава пее и танцува.

ФРИДРИХ ЕНГЕЛС

(По случай 60 години от смъртта му)

Преди 60 години, на 5 август 1895 г. в Лондон почина Фридрих Енгелс, най-близкият приятел и съратник на Карл Маркс.

Фридрих Енгелс е роден на 28 януари 1820 г. в германския гр. Бармен. Изучавайки упорито и задълбочено немската обществено-политическа и икономическа действителност в 40-те години на миналия век, у Енгелс се заражда силно чувство на омраза и ненавист към самодържавието и произвола на чиновниците. Това силно демократично чувство постоянно расте и крепе у Енгелс и той първоначално се оформява като революционен демократ. Философските му занимания и по-специално изучаването на хегеловата философия спомагат за по-нататъшния му идеен ръст.

През 1842 г. Енгелс се преселва в Англия, в гр. Манчестер. Тук той се сблъсква с работниците и изучава техния живот. Енгелс посвещава на английската работническа класа първия си самостоятелен труд „Положението на работническата класа в Англия“ (1845 г.).

В Англия Енгелс установява най-тесни връзки с английското работническо движение—чартизма и неговите ръководители, изучава тогавашната социалистическа литература и най-активно сътрудничи в английските социалистически издания с редица политически статии. От тези статии проличава ясно „началото на прехода на Енгелс от революционния демократизъм към комунизма“.

През 1844 г., връщайки се в Германия, Енгелс се отбива в Париж. Тук той установява личен контакт с Карл Маркс. Тази среща слага началото на велика дружба и съвместна творческа работа между двамата велики мъже, които създават и развиват през целия свой живот науката за освобождаването на работническата класа от капиталистическото робство—марксизма, научния комунизъм. В това се състои великата историческа заслуга на Маркс и Енгелс пред световния пролетариат и цялото човечество.

Фридрих Енгелс бе велик философ—диалектик и икономист. Неговата историческа заслуга в историята на философията се състои в това, че той заедно и наравно с Карл Маркс извърши истински преврат във философията—създавайки единствено научната теория за обяснение на света и закономерностите на неговото развитие—диалектическия материализъм. Но Фридрих Енгелс, подобно на Карл Маркс, не се ограничи само с материалистическо обяснение на природните явления, а приложи принципите на диалектическия материализъм за обясняване на общественото развитие и явленията на общественния живот. По този начин Енгелс стана един от създателите на истинската наука за обществовото—историческия материализъм—

най-великото завоевание на научната мисъл.

Енгелс заедно с Маркс, доказва в своите произведения, че основен двигател на всички известни до тогава човешки общества, с изключение на първобитното общество, е класовата борба, че пролетарската революция неизбежно води до диктатура на пролетариата.

Фридрих Енгелс, подобно на своя съратник Маркс, съчетава в себе си качества на гениален мислител и велик учител и вожд на световния пролетариат. Заедно с Маркс той се бори за съединяването на теорията на научния социализъм с работническото движение, за създаването на класова организация на пролетариата и разработването на нейната програма и тактика. Енгелс беше един от непосредствените ръководители и организатори на „Съюза на комунистите“ и Първия интернационал. Неговото име стои наравно с името на Карл Маркс върху написания от тях през 1848 г. знаменит „Манифест на Комунистическата партия“.

Енгелс написа редица гениални трудове из областта на философията, естествознанието и обществените науки, като „Анти Дюринг“, „Диалектика на природата“, „Произход на семейството, частната собственост и държавата“, „Лудвиг Фойербах“ и др.

Енгелс отделяше голямо внимание на Русия и руското революционно движение. Той както и Маркс виждаше ясно, че центърът на революционното движение се премества от Запад на Изток—в Русия. За него една руска революция би била напълно възможна. Тази революция би съборила царизма и би послужила като „сигнал и тласък“ на революцията в западните страни и преди всичко в Германия. Фридрих Енгелс е проявил жив интерес и към нашето, българското социалистическо движение.

След смъртта на Маркс и Енгелс революционните принципи на тяхното велико учение бяха най-гнусно ревизирани в опортюнистически и реформистки дух от лидерите на Втория интернационал. Отстоявайки до край чистотата на марксизма и неговия революционен дух, Ленин и Сталин го развиха по-нататък в условията на империализма и пролетарските революции.

Учението на марксизма-ленинизма е всепобеждаващо и жизнесто-въвръждаващо учение, което постоянно се развива и обогатява. То е всеосилно, защото е верно, защото се опира на най-революционната класа в съвременното общество—работническата класа. Неговата светлина осветлява пътя на трудещите се от цял свят и тя никога не ще угасне.

Виньо Колев
Теодор Генов

На снимката: Гостувалата неотдавна в гр. Търново група жени от Индия, Австралия, Аргентина и Бразилия, участвали като делегатки в Световния конгрес на жените-майки, състоял се в гр. Лозана, Швейцария.

Снимка: Из. Вацев

С твърда воля за победата на мира

Съвещанието в Женева следях с най-голямо внимание. То разведе международната обстановка.

Аз изразявам моят твърда воля да се бори с всички сили за укрепване на мира и икономическата мощ на нашата страна, като всекидневно преизпълнявам нормите си. С моя трактор „КД—35“ навреме и качествено изпълних плана си по всички показатели за лятната кампания и сега започнах усилено да ора есенна дълбока оран. За три дни при норма да изора 87 декара, изорах 150 декара. С навременното и качествено извършване на есенната дълбока оран ние полагаме основите за високи добиви през следващата година.

Като тракторист твърдо подкрепям миролюбивата политика на Съветския съюз, която беше отразена в изказванията на председателя на Министерския съвет на СССР Н. А. Булганин на Женевското съвещание.

В чест на 11-годишнината от Девотосептемврийското народно въоръжено въстание ще изпълня 100 на сто плана си за есенната дълбока оран, а до 1 септември т. г. ще изора всичката есенна дълбока оран в ТКЗС „Червена звезда“ в с. Климентово, Търновско.

Никола КИЧУКОВ
ст. тракторист на трактор „КД-35“
МТС — П. Тръмбеш

Сезонните детски градини в Павликенска околия

Павликенска околия е масово кооперирана. За да могат жените-майки да се включат по-активно в полската работа, са организирани сезонни детски градини. Те биват временни за 5 месеца и летни—за 60 дни.

Организацията и подготовката на сезонните детски градини в нашата околия започна още през месец януари. Изпратени са по селата подходящи девойки, завършили тримесечен курс за подготовка на детски учители.

С помощта на изгълкома на ОНСДТ управителните съвети на ТКЗС отделят значителни средства за издръжката на детските градини.

Отдел „Народно здраве“ и участъковите лекари осигурява навреме медицински преглед на децата.

До 10 май бяха открити 5 временни детски градини в селата Бяла черква, Лесичери, Михалици, Стамболово и Сухиндол. При пазар 310 деца, записани са 347. В чест на 1 юни, международния ден на детето, с подходящи забави при тържествен вид бяха открити по-голяма част от летните детски градини. Останалите се откриха до 8 юни, а само десетката градина в с. Бутово по вина на членовете на местната комисија бяха открити едва на 13 юни т. г. В 22 летни детски градини се записаха 1,682 деца.

Докато някои детски градини преизпълнява плана за записване на деца, детски-

те градини в с. Батак, Д. Липница, Сломар, Върбовка и Горско Сливово не успяха.

Градините се помещават в училищните помещения, които предварително бяха ремонтирани. Особено добре са обзаведени детските градини в с. Михалици, Дъсково, Лесичери, Карансен, Стамболово, Бяла черква и Горна Липница. Това оказва влияние за подобряване на възпитателната работа в градините.

Най-добри резултати от учебно-възпитателната работа има в селата Стамболово, Лесичери, Карансен, Бяла черква и пр., където децата свободно декламират стихове и пеят песни, играят весели подвижни игри.

Децата от детските градини редовно изнасят литературно-музикални програми по РТИ.

В някои детски градини обаче е направено малко за обзавеждането им с играчки и дидактически материали, например в Сломар, Димча, Вишювград, Батак, Варана. Учителите от с. Димча недостатъчно контролират децата и затова дисциплината е незадоволителна.

Ако и тия недъзи се изправят, резултатите от детските градини в Павликенска околия ще бъдат още по-добри.

Никола ГЕНОВ
н-к отд. „Нар. просвета“ при
ОНСДТ — Павликени

ТРЕВОЖНИ ФАКТИ

На приемния изпит за първи курс на техникума по механо-електротехника в Габрово за 1955/1956 година се явиха 129 кандидати. От тях 111 души бяха с отличен успех, от които 70 кандидати пълно отличници. Изпитът се проведе анонимно по български език и математика върху материала изучаван в средната степен на общообразователните училища.

Изпитът по български език напълно съответствуваше по трудност за среден прогимназиален ученик. Задачите по математика бяха малко по-трудни, но с тях напълно биха се справили отличниците, както беше преобладаващият брой кандидати.

Какъв беше резултатът от изпита? От явилите се 113 кандидати издържаха успешно 64. Не издържаха и не бяха класирани 49 кандидати. Най-обезпокоителни са обаче фактите с отличниците. Четири отличника получиха слаба оценка по български език, 22 по математика и 12 по двата предмета. Това означава, че 36% на сто от кандидатите отличници са получили по една или две слаби оценки. Не по-добър е резултатът с пълните отличници. От явилите се на изпит 63 пълни отличници 13 получиха слаб успех, 16—удовлетворителен и 34 добър и отличен успех.

Къде е причината за недобрите резултати? Фактите показват две неща: първо, че подготовката на кандидатите, завършили средната степен на общото образование, не е достатъчна и не отговаря на за-

дачите, поставени от Партията и Правителството за народното образование и второ, че все още оценката на знанията им не е напълно реална, увеличена е и не отговаря на норматива даден от МНП.

Отличниците кандидати, които на приемния състезателен изпит получиха слаби оценки, изхождат от следните училища: Иванча, Куцина, Климентово, Ново село—Търновско, Батошево, Крушево, Душево, П. Славейково—Севлиево, Ганчовец, Гостилица, Върбаново, Керека—Дряновско, Паскалевец, Недан—Павликенско, Кипилово—Еленско, Кукага, Смирненски, Врашиловци, Лесичарка—Габровско.

Това показва, че в тези училища оценките, които се поставят на учениците, не отговарят на действителните им знания.

Добре подготвени кандидати се явиха завършили курса на основното образование от гр. Габрово, гр. Трявна, с. Г. Сливово—Павликени, Орловец и Стрелец—Г. Оряховско, Шемшево—Търновско и др.

Нужно е да се вземат под внимание фактите, които изнасяме, и на августовските съвещания да се набележат съответни мерки за подобряване учебно-възпитателната работа в нашите училища, защото на нашата Родина са нужни граждани със сигурни и трайни знания, граждани овладели научните познания до съвършенство.

Петко ЕТЪРСКИ,
директор на техникума по механо-електротехника—Габрово

СЪБРАНИЕ НА МЛАДЕЖКА ГРУПА

Другарят Димитър Данчев, групов отговорник на ДСНМ при ф-ка „Евтим Апостол“ в Габрово, на събрание на групата отчита дейността й и тая на членовете й поотделно.

— Защо др. Костадин Николов — каза той — досега не идваше на събранията? На какво се дължи това?

Костадин Николов е принуден да се черпи пред другарите си и да си направи самокритика.

Прави се бележка и на другарката В. Захариева. Тя също е безразлична към съзнателна работа, въпреки че е добра производственичка. Така биват критикувани и останалите другари, които са се отпус-

нали, самоуспокоили се.

Другарят Стефан Боянов признава своите слабости и заявява, че ще положи усилия да ги преодолее.

Извазва се и др. Иван Евнески. Той посочва положителния пример на другарите Тодорина Кирилова и Цонка Джинджева и призовава членовете на ДСНМ на упорита работа за изпълнение на обещанията по призова на 25-те члени предприятния.

Така, търсейки сметка на изоставашите, събранието на групата на ДСНМ помага на младежите в съзнателна и производствена работа.

Иван Стайтов, дописник

ВЕСТНИК „БОРБА“ НИ ПОМОГНА

В брой 84 на вестник „Борба“ под заглавие „Работата по призова подценена“ бяхме критикувани за незадоволителната ни работа по призова на 25-те члени предприятния от София и Софийски окръг. Изнесеното ни принуди да направим нов преглед на нашите сили и възможности и внесем решително подобрение в работата.

Набелязахме над 120 конкретни и изпълними мероприятия, с което ще направим решителна крачка напред по изпълнение на производствена програма, увеличаване производителността на труда и

снижение себестойността на продукцията и услугите. От изпълнението на тия мероприятия ще реализираме икономия от материали 81,870 лева, от електроенергия — 44,656 лева, от увеличение на производителността—15,913 лева и от намаление на шкарта—11,450 лева. Или общо 153,889 лева. В близко време ще се присъедини към призова и колективът на керамичната ф-ка „Крепост“ в гр. Павликени.

Д. Кърджиев
директор на промкомбината
Павликени

20 години от доклада на Георги Димитров пред Седмия конгрес на Коминтерна

Стефан АВИШАЙ

Изминаха 20 години от деня, в който Георги Димитров изнесе пред VII конгрес на Коминтерна своя бележит доклад „Борбата за единен фронт против фашизма и войната“.

Конгресът бе свикан в период на широко разгърнато настъпление на фашизма. Буржоазията откриваше на фашистките партии пътищата към властта, за да стовари на гърба на трудещите се тежестите на икономическата криза, за да подготви унищожителна война срещу Съветския съюз. В Италия вече отдавна бе установена фашистката власт. В Германия фашизмът правеше първите си кървави стъпки. Опитваше се и във Франция, Англия. . .

Тази обстановка постави на сериозен изпит силите на работническите партии. При новите условия трябваше да се действуват с нови оръжия. Отговор на въпроса как да се воюва против фашизма и войната даде VII конгрес на Коминтерна и преди всичко докладът на Георги Димитров „Борбата за единен фронт против фашизма и войната“.

Георги Димитров в доклада си изтъква, че противно на твърденията на някои десни социал-демократи, фашизмът не е нито надкласова власт, нито власт на дребната буржоазия или lumpen-пролетариата. „Фашизмът — казва той — е власт на финансов капитал“. Това е яростна терористична диктатура на най-реакционните елементи на финансов капитал. В областта на вътрешната политика фашизмът означава немощия и безправие за работниците и се-

ляните, а в областта на външната политика — див шовинизъм и национализъм.

В различните страни фашизмът приема различни форми в зависимост от конкретните условия. Той успява да спечели масите, защото спекулира с техните най-наболеми нужди и искания, дори с техните революционни идеали (Хитлер се бореше за . . . национал — „социализъм“!).

Фашизмът е най-злият враг на работническата класа и на всички трудещи се и въпреки това той успя да дойде на власт в някои страни. Това стана преди всичко, защото десните социалдемократи в тези страни водеха политика на съгласателство с буржоазията и развличали силите на работническата класа, защото комунистическите партии не бяха достатъчно силни да вдигнат масите на решителна борба. Фашизмът победи още и за това, защото пролетариатът се оказа изолиран от своите естествени съюзници — селяните, защото социалдемократическите партии в същност водеха противоселска политика.

Фашистката власт, колкото и да е свирепа, е нездрава власт. Тя установява най-груб политически монопол на империалистическата буржоазия, но наличието на класи и класови противоречия неизбежно води към разклащане и рухване на този монопол. Фашизмът обаче не може да рухне сам, — предупреждава Димитров. — Той трябва да бъде свален с организирана борба.

Как да се препречи пътя на фашистите към властта? Как да бъде свален фашизмът от власт?

„Първото. . . , което трябва да бъде направено и с което е необходимо да се почне — отговаря Димитров — това е създаването на единния фронт, установяване единство в действията на работниците във всяко предприятие, във всеки район, във всяка област, във всяка страна, в целия свят. Единство в действията на пролетариата в национален и международен мащаб — ето могъщото оръжие, което прави работническата класа способна не само за успешна отбрана, но и за успешно контрастъпление против фашизма, против класовия враг“.

Единодействието на работническата класа трябва да бъде установено в името на борбата за превъзвръщане тежестите на кризата на гърба на богатшите, в защита на извоюваните права и свободи, в защита на мира.

За да изпълни успешно тези задачи работническата класа трябва да се научи с изменението на обстановката бързо да сменя формите и методите на борба. Да умее да влиза във временни и по-дълготрайни споразумения със социалдемократическите партии и реформистките профсъюзи в името на съвместната борба срещу класовия враг.

Борбата на пролетариата срещу фашизма обаче не може да бъде успешна, ако върху основата на единния пролетарски фронт не се изгради широк народен фронт боеви съюз на пролетариата с трудещите се селяни и с основни-

те маси на дребната градска буржоазия. Нужно е не само да се агитира против непоносимото фашистко иго. Решаващо условие за изграждане на антифашистки народен фронт е непосредствената смела борба на пролетариата в защита на исканията на тези слоеве и преди всичко на селяните. За изграждането на антифашистки народен фронт от огромно значение е правилното отношение на комунистите към онези организации и партии, в които влиза по-голямата част от трудещите се селяни и дребна градска буржоазия. Комунистите трябва да бъдат там, където е народът. Те трябва да навлизат дори и в открито фашистски организации, за да печелят техните членове, човек по човек за идеите на народния фронт.

От особено голямо значение е разделът на доклада за идеологическата борба против фашизма.

Георги Димитров изтъква, че комунистическите партии подценяват идеологията на фашизма, отнасят се с пренебрежение към нея. В това е най-слабата страна на антифашистката борба. Действителността показва, че колкото и да е гнила фашистката идеология, все пак, благодарение на особено тежкото положение на народните маси успява да завоюва известно влияние. Фашистите се представят като наследници на най-благородните революционни традиции на народа и всичко, което в миналото е оскърбявало националното му чувство, те използват като оръжие срещу своите врагове. С какво право например, българските фашисти използват за своите долни цели нашето възраждане и любимите народни герои Левски, Ботев, Стефан Караджа. . .

Комунистите трябва да изтръгнат из ръцете на фашистите националните светини, да свържат

своята сегашна борба с революционните традиции на народа. Комунистите са непримирими противници на буржоазния национализъм, но те не са привърженици и на националния ни хилизъм. „Задачата за възпитанието на работниците и всички трудещи се в дух на пролетарски интернационализъм“ — казва Георги Димитров — това е една от основните задачи на всяка комунистическа партия. Но този, който мисли, че това му позволява и даже го заставя да плуе на всички национални чувства на широките трудещи се маси, той е далеч от истинския болшевизъм, той никога не е разбрал от учението на Ленин и Сталин по националния въпрос.“

В своята заключителна дума пред конгреса Георги Димитров отново приковава вниманието на делегатите върху главната задача — сплотяването на народните сили в борбата за мир. „Вярно е — казва Димитров, — че империалистическите войни са продукт на капитализма, че само социализмът ще сложи край на всички войни, но вярно е също така, че трудещите се маси със своите боеви действия могат да попречат на империалистическата война.“

Нова свежа струя се вля в комунистическите и работническите партии след VII конгрес на Коминтерна. Те се потегнаха организирано, подеха борба за ликвидиране на своята съдбоносна изолация.

Огромно е значението на доклада на Георги Димитров за съдбините на нашата партия, на нашата страна. Издаден нелегално в 5,000 броя, той бе погълнат заедно от партийните членове, помогна за сплотяване на здравето партийно ядро, за окончателния разгром на левосектанцията. Претворявайки в

живо дело указанията на VII конгрес на Коминтерна, нашата партия поведе мъжествена борба в защита на икономическите искания и погазените политически права на народа, като изграждаше стъпка по стъпка антифашисткото единство, което доведе до Отечествен фронт и победоносното Девотосептемврийско въстание.

Жива, дълбоко съвременна е и днес мъдростта на доклада на Димитров. И днес от нея се ръководят компартиите във всички страни. Френската комунистическа партия, въпреки противодействието на десните социалдемократи, е успяла вече в повече от 40 департамента да изгради единство на работническата класа, което се проявява във всички акции и стачки през последно време. Единна е в огромното си мнозинство работническата класа и в Италия. Завинаги е споено единството на работническата класа в страните с народна демокрация. Във всички страни по света комунистите са живеецът на борбата за мир и демокрация, сплотяват около себе си всички честни народни сили.

20-та годишнина от доклада на Георги Димитров пред VII конгрес на Коминтерна е нещо повече от отбелязване на един голям исторически факт. Тази годишнина прилича отново на нашия партиен актив. То възбужда с много сили и знание в борбата против войната, за мир и социализъм.

Из Димитровската родина

КЪРДЖАЛИ РАЗЦЪФТЯВА

Лепкавата кал, която газих от гара Кърджали към града при първото си слизане, се замени днес с хиляди павета. От тясното и издълбано шосе няма ни помен. Широко 24-метров булевард, с 12-метрово павирано платно, с асфалтиран път за колездачи и тротоар за пешеходци, отвежда новия жител във възвращащия се град.

Върху земята на ширналите се зеленчукови градини край Арда, мътна и сива, тежка от железен и оловен нанос, една след друга издигат снаги постройка след постройка — жилищните блокове на предприятията Горубско, ИТР, на електропробитниците. Сред широк квадрат, образуван от Дома на културата, Универмаг, Представителен хотел на Горубско и новите блокове на електропробитниците и завода се изгражда прекрасен парк. А в средата му — величествен шадраван с тройни струйници.

Колко радост и щастие изпълва гърдите на загубелите лица в сиви и зелени работни дрехи — на строителите на новия живот, когато се любуют на този парк и шадравана, пръскащ хиляди разноцветни струи студена вода в тишината родопска вечер. Нима е помислял някога старият Ахмед или Сали, че сред този изоставен в миналото беден край ще се издигне такъв дом с бели колони, магазини с грамадни витрини и др.

Вървиш и едно след друго те грават новостроените високи скелети на новостроящите се блокове, зелените паркове, засадени с южни дървета и потънали в хиляди пъстроцветни килими, грижливи подреждани от опитни цветари. По многобройните пейки, под багритите на последните лъчи на залезащото слънце, почиват трудещите се, младежи разговарят весело за изтеклия ден на строежа, в училището, на спортната площадка, тютюневия блок, деца радват родителите си.

Нощта се спуска, а градът е още оживен. В киното, читалището, ресторантите, многоетажните блокове светват безброй електрически лампи. Едни граждани гледат театър, други кино; едни вечерят и слушат музика, други преглеждат вестниците.

Кърджали израства чудесен, голям, индустриален! Затова днес хиляди хора напрегат сили, дават непосилен труд, за да бъде той един от безбройните паметници на огромното социалистическо строителство.

Г. Парасков

БЛАГОДАРНОСТ КЪМ ГАБРОВСКИ СТРОИТЕЛИ

Ние кооператорите и кооператорките от ТКЗС квартал Раковски — Димитровград изказваме сърдечна благодарност на строителите от бригадата на Георги Вълчев. Ценна помощ ни оказаха при завършването на новостроящия хамбар другарите Васил Бонев,

Кънчо Иванов и Йордан Иванов — всички от района на Козирошкия народен съвет — Габровско. В този хамбар ще сложим храната от реколтата 1955 г.

Христоз Е. Христов
партиен секретар при ТКЗС

ДЕЙНА ЧИТАЛИЩНА БИБЛИОТЕКА

Читалищната библиотека в с. Смирненски, Габровско все повече подобрява работата си. Към библиотеката, която се намира в центъра на селото, има добре оборудвана читалня, снабдена с множество списания, вестници и книги.

През 1954 година библиотеката разполагаше с 500 книги. През първото шестмесечие на 1955 година броят на книгите нарасна до 600 тома. От началото на годината до сега са раздадени за прочит от библиотеката и чрез книгоразнасяне 2,235 тома на 1,036 читатели. В сравнение с 1954 година през настоящата година досега броят на раздадените книги е увеличен с 1,120, а броят на читателите с 468. Само през м. юни т. г. са раздадени 870 тома книги на 285 читатели.

Добрата дейност на библиотеката се дължи на активната разяснителна работа на библиотекаря за привличане на нови читатели и на въвеждането на книгоосенето по домовете, учреденията и предприятия. Чрез метода на книгоосенето на множество трудещи се, които по-рано, поради заетост в учреденията, на полето или в предприятията, не са намирали време да отидат и си вземат книги за прочит, сега всеки понеделник

и четвъртък библиотекарят донася книги на самото работно място или в дома. Чрез книгоосенето през месец юли са раздадени над 110 тома книги на 96 читатели.

Читалищното ръководство се грижи за библиотеката. Навреме отпуска необходимите суми за набавяне на книги и списания. През IV-то тримесечие се предвиждат да бъдат закупени нови книги за 800 лева.

Най-много търсени за сега са книгите „Тютюн“, „Без шефа“, „Път“, „Капитан Немо“, „Средногорски партизани“, съчиненията на Вазов, Смирненски, Горки, Вапцаров и др.

Търсените книги са недостъпни, но на помощ идва подвижната библиотека на методическата библиотека „Априлов — Палаузов“ — Габрово. Така желанията на читателите се задоволяват. Засега най-добри читатели са Койчо Ив. Койчев — ученик от II-ри клас; Христо Ненчев и Георги Левитски — работници, Еленка Шопова — домакиня и др. Със своята брошура литература библиотеката подпомага и местната лекторска група.

От ден на ден читалищната библиотека в с. Смирненски става все по-любимо място за просвета.

Ангел Василев

Поглед в Дряновско

Ех, стар съм, ама нали хляб се прибира и мене не ме свърта на едно място. Та рекох да обиколя нашите дряновски села, да видя до къде са я докарали и нашите съседи.

Ето ме в с. Длъгя. Едва преминах дългата поляна и пред мен изпъхна снага хубава и снажна нова читалищна постройка. Каго гледах този китен културен дом от възхищение чак ми заигра вено под лъжичката.

Но като се приближих и надникнах вътре всичките ми хубави чувства се изпариха до капка. Стопите бяха налятали, кой как свиря, а боклукут се гуши на купчини между тях като свенила невеста.

Библиотеката се състои от едно каво да е шкафче със стотина книжлета едва различаващи се от дебелата слой пенел.

„За ръководството на това читалище ще трябва май дрянова тояга — си казах аз и отминах. — То бива, бива, ама чак такъв резил не бях срещал“.

Зает с размисления, неусетно стигнах до двора на ТКЗС.

„Ха, — мисля си, — тук поне ще видя хубави неща. Нали е стопанство, новото е тука“. Харно ама, що щеш! „Не би късмет“, — дето има една дума.

Като зърнах волските коли изоставени на жекото слънце, чувствата ми потъмниха. Бутнах едно колело, то поскръгна, поскръгна и се разпадна на съставните си части.

— О-о-о, — казвам си, — батинка, и вие ако мислехте, че сте готови за ре-

монта на инвентара за жътвата и вършитбата много се лъжете.

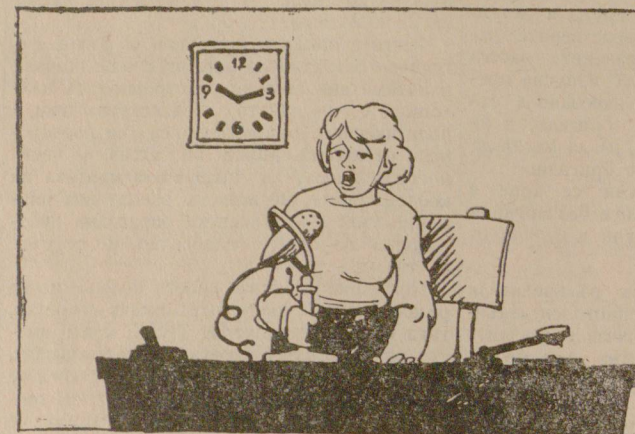
Мрънах по-навътре и погледът ми бе привлечен от една голяма грамада говедски тор. Тя бе толкова голяма, че вече запалваше с огромната си снага обора и говедата вътре. Не по-малко опасна бе и нейната съседка — още по-голяма грамада тор, от друга обора. Кой ли ще си губи времето да извозва сега тор?

Доляя ме, старческите ми плещи на тежеха, като че ли на тях имаше 100 кг товар. Тръгнах си съспан обратно.

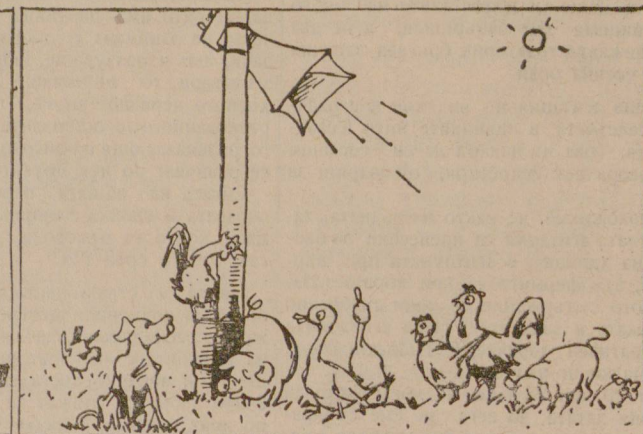
Дядо Видул

Ни в туй, ни в онуй време

Кар. П. Борсуков

— Драги слушатели, започваме нашето предаване! ...

... и слушателите.

Скици от Елена и Севлиево

Кондукторът Цончо Стоянов (Ширника) от УАТ — Елена мрази да смърт паличанки. Качват се на рейса паличанки — бременна жена и майка с малко дете. Цончо започва да пръчи като нов чепел. Веждите му се надвесват над очите и ха... дори да ги закрият. Лицето се набръчкава, а косите му настръхват. Всички пътници предчувствуват, че ще се раззари буря. Цончо запраща с остър жест пътниците на неопределените места за „бременни и майки с деца до 3 години“, а чак на задните седалки. Една 19-годишна девойка обаче настанява на техните места.

Когато гражданите правят бележка, той ги смразява с поглед и отговаря: „Аз си знам работата, вас какво ви интересува!“.

Намери се обаче Бате стършел да се заинтересува.

Бръснат бръснат Меджид Зиберов и Елдола Пехливанов от бръснарския салон при „Комунални услуги“ в Севлиево — дума няма. Като те обръснат надвене-натри с бръснача — започва второто бръснене, много по-солидно. Заплащаш например едно бръснене и даваш едри пари. На устата на Зиберов цъфва мазна усмивчица и отронва нежно: „Нямам дребни пари!“ И ако мине номерът бръсненето става действително солидно.

Севлиевчани вече започнаха коментариите по тънките сметки на тези бръснари.

Ние се присъединяваме към тях.

Видов
(По дописки на
Дим. Стоянов и Манев)

ЗАДАЧКА

НА ЛИЦЕ СА: 1. Майсторът на сладкарски изделия към селкооп в с. Горско Сливово, Павликенико Асан Баберов; 2. Необходимите продукти за на-

правата на сладки.

ПИТА СЕ: Какво липсва, та в сладкарницата в селото няма сладки?

Физическа култура

Окръжно първенство по лека атлетика на ДСО „Септември“

В Дряново преди няколко дни се проведе четвъртото окръжно първенство по лека атлетика за мъже, жени, юноши и девойки на ДСО „Септември“. В първенството участваха 38 състезатели. Не участваха само състезатели от Дряново, Павликени и Севлиево.

В двудневното съревнование за излъчване на най-добри лекоатлети за 1955 г. изпъкнаха състезатели от физколективите на ТПК „Автопобеда“ и „Съзнание“ — Г. Оряховица — школьники в МСП. Те заслужено спечелиха преходната купа и червените знамена за отбори първенци — юноши, девойки и мъже.

На първо място в индивидуалното класиране за юноши и девойки застанаха Георги Йорданов Йоргов от ТПК „Автопобеда“ — Г. Оряховица и Марийка Ст. Качамакова от ТПК „Съзнание“ — Г. Оряховица. Райна Димитрова Петрова от ТПК „Единство“ — Габрово и Николай Василев Драга-

нов от ТПК „Масив“ — Търново станаха първци на Окръжния съвет между жените и мъжете. Те подобриха окръжните рекорди за тласкане на гюле за жени с понижение 8-52 метра и 400 метра гладко бягане — мъже с постижение 59-08 секунди.

Юношите и девойките на Г. Оряховица подобриха окръжните рекорди на 4 X 100 щафета с постижение 53-04 секунди за юноши и 64-08 секунди за девойки.

Двудневните състезания между физколективите на ДСО „Септември“ показаха, че за добри постижения в леката атлетика освен желание и целогодишна подготовка на състезателите, е необходима и добра материална база, с каквато колективите в Габрово, Трявна, Търново и Върбаново не разполагат. Там все още не е разрешен въпросът за отпускане на места за игрища.

Д. Терзиев

РЕДАКЦИОННА БЕЛЕЖКА

В поместения материал „Има трески за дялане“ в бр. 85 на в. „Борба“ по вина на редакцияния работник Генчо Мусински писаме, че ръководителите на селкооп в

та вече изчезна зад вратата на кабинета. В кабинета, съдейки по това, каквото се чуваше през вратата, последва бурно обяснение.

Сова — Степняк наскоро повзвни и се разпореди, щото старшият секретар да му донесе касационното производство по едно от съдебните дела. Когато Елизарев влезе с папката при председателя, в кабинета цареше напрегната тишина. Михаил седеше при масата на ниско кожено кресло, кръстосал краката си и сложил върху коляното цигарената кутия, съсредоточено рисуваше по нея сина кубчета. Председателят пушеше...

— Дай да поразсъдим, — се обвърта той към Михаил, като пое от секретаря книжката. — Може ли, например, печкар да излезе на работно място без подготовка? — Той се усмихна и предупредително поклати глава. — Знае, знае, че не може!... Докато не е приготвена кал, вода, докато няма... но какво още? — Сандък... — „мрачно се отзова Михаил“.

— Да, да, сандък, за да се замеси калта. С една дума, докато всичко това не е подготвено, печкарът — още не е печкар. И като се яви той на празното място на леко с едно чукче — биха го усмисли неговите другари... А его на съдебната маса вие седнахте вчера без подготовка. С чукчето! Делата не прочетохте, законите не прочетохте... И какъв е резултатът? Ясно какъв е!

Михаил мълчеше. — Искам добре да разберете горчивината на моите думи... Лопатка печка може да се поправи. Всяка. Колата със сено, която се събори, може да се натовари отново. Всяка. Но съдебното дело, проваляно по лекомислие, прибраност, небрежност на съдния, далеч не всякога се удава да се поправи.

(следва)

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

СЪДИЯТА

(2)

от В. ШАЛАГИНОВ

преведени от руски:
Петър Яламов и Христо Консулов

„Но какво, това напълно е възможно, — помисли Елизарев, но като погледна под съдията Лазарев, неговите пръсти, нервно барабанещи по коляното, неволно се осмисли. — Лазарев се вълнува. Защо?“

Само преди една седмица Елизарев беше секретар на Новосибирския окръжен съд. Тогава, както и сега, той седеше зад съдът такава голяма съдебна маса. Сега той само се премести от едно кресло на друго: преди седеше отлясно на съдията, сега в средата. Но колко това измени неговата роля! Все му идваше мисълта: „Ще бъде така, както решиш ти, както решат заедно с теб заседателите. Никой друг — само ти и те.“

Моля да се изясни едно противоречие. — Елизарев направи пауза и продължи, определяйки с гласа си всяка дума: — Защо вие предадохте на стария хазиан не само онези цени, в които намерихте неправност, но и другите? И тези, които се нуждаеха от ремонт, и онези, които не се нуждаеха от него?

Ишецът се оказа неподготвен за този въпрос. Като пристъпи от крак на крак, той изпитателно, мигновено погледна фабриканта. И в същия момент забърбори явно неопитно.

Престъпите на фабриканта престанаха да барабанят по коляното.

Между това Елизарев продължаваше да задава въпроси:

— Значи в цента имаше повреда. И какво — Лазарев отстрани ли я?

— Простете, това е черна работа! Дефектът така си е останал. Аз се обръщах към него само за съвет.

— Следователно, вие ще можете да покажете на съда този дефект и сега?

— Моля, аз не виждам пушката.

— Но, това е минути работна. Ще нареда да донесат пушката.

— Страхувам се, хм... че аз няма да мога... имам много лоша памет.

„Виж, каква била ти!“ — помисли Елизарев, и като погледна злата, забеляза бело-зъбата усмивка на братията Мирославов. Старият седеше на втория ред, сгънал ухото е дланта и задоволително кимаше с глава.

Картината се проясняваше. Елизарев и преди се срещаше в съда с нехранимайковци, търкаши и фабриканти. Разглеждаха се десетилетия дела за нарушение на единните държавни цени, за неплащане на данъците, за неспазване на режима на труда от частнобизнеснически предприятия... Но всякога, във всички случаи, пред съдията имаше две страни.

А тук? В делото за лиевската пушка ишецът не беше ишец и подсъдият не беше подсъдим. Ишецът беше агент на фабриканта, негово оръдие, негово говорилна кукла. В същност това беше самият фабрикант. И, по такъв начин, двете процесуални страни бяха, по същество, една страна. Те и не мислеха да спорят. Човекът с ръкавелите молеше, в качеството на ишец, за задоволяване на иска, човекът в куртка с пясъчен цвят — Лазарев, заставайки в ролята на подсъдим — се стремеше към същото. Вещта, иззета от държавата, той на всяка цена искаше да върне за себе си с помощта на лъжлив ходатай.

Думата беше дадена на ответника. Като направи дълга пауза, Лазарев заговори хладно и равнодушно:

— Уверен съм, че съдът... ще се изразя по-точно: уверен съм, че съдията ще предаде спорната „лиевка“ на дълбокоуважаемия Модест Петрович. Готов съм да се казва, че той действително купи от мен тази пушка и че сделката е станала именно на 15 март 1926 година. За съжаление ишецът лошо помни подробностите... Вие вървете принципно, граждани съдии, — аз даже бих казал мъдро — забелязвам противоречия в това, каквото говорите тук Модест Петрович. Но тези противоречия — са заблуда, мрак. Всичката тази бъркотия според мен, се обяснява с лошата памет на дълбокоуважаемия ишец... моля да не извинявам Модест Петрович, — и с това гибел-

но контузване, което той получи през четирнадесета година... Моля, граждани председатели, не ви ли затруднявам с излагането на подробностите? Не? Благодаря ви... Тук изникна въпросът, по какъв именно начин попаднаха при мен напълно изправните цени? Но това е твърде просто.

Говорещият отново направи многозначителна пауза.

— Работата е в това, че и тези и другите цени са изправни. И те бяха изправни! Аз получих двата чифта цени едновременно. Донесе ми ги Модест Петрович, спомням си, пред самия Великден. Впрочем, яви се добре пийнал — донесе и замоли да се махне ръждата. Сега вие, Модест Петрович, изгледа, си спомняте тази подробност, — Лазарев величествено се обвърна към човека с ръкавелите. — Та има ли, граждани съдии, нужда от потвържденията на Модест Петрович? В залата седят свидетелите посочени от ишеца и поканили в съда с ваша призовка. Питайте ги. Уверен съм, че граждани съдии... дайте боже памет... гражданите Балохоничи ще потвърдят, че той заедно с мен махаше тази ръжда, а граждани съдии...

„Та какво аз направих — за свидетелите се оказва, че съм забравил! — премина в мисълта на Николай Александрович, и той почувствува, как силно заби сърцето му... Та аз не отстраних свидетелите от залата!“

А ответникът продължаваше:

— Аз предвиждам, че съдията ще ме нарекат странен ответник, прекалено отстъпчив. Не скриям, това е така. Но ако ми беше позволено, ще обясня причините. Парите на Модест Петрович са трудови пари, той е бивш служител в английската консулация „Лена-Голдфилд“. Продадох му вещта и ми е мъчно...

„Но какво да правя сега със свидетелите?“ — продължаваше да мисли през това време младият съдия, механически представяйки делото.

Беше очевидно, че свидетелите са лъжливи. Те сега биха казали това, на каквото ги научи тук, в зала, този търговец на помелки. Та може ли да ги разпитваме? Законът е нарушен — те седяха тук по време на цялото заседание.